

encara serven el record d'aquella marea humana que fugia de l'horror a les acaballes de la Guerra Civil.

Els carrers perduts | El dissabte 2 d'agost, a dos quarts de nou del matí, en un ple extraordinari, amb absència dels components d'ERC i desestimades les al·legacions del PSC, es va aprovar el projecte de millora urbana de «El Pla». Sens dubte la urbanització del sector, que cobreix una superfície de 55.000 metres quadrats, permetrà aturar i solucionar l'estat de degradació d'un espai on durant dècades va prosperar l'antiga Preparación Textil. Tot i que el projecte suposarà un benefici per a l'economia local, no hem d'oblidar que caldria evitar que el centre de la població es vagi esborrant progressivament. La tristesa i el neguit et corprenen quan recordes la vida comercial que existia en alguns carrers on ara només trobem portes closes. No podem permetre que el centre de les nostres poblacions acabi essent un àmbit fantasmal, una cruïlla de carrers perduts.

A l'estiu tota cuca viu | Quan arriba l'agost sembla que tot s'aturi i el temps quedi suspès, però, en llegir la premsa local, constatem que

la vida segueix. Tot i el protagonisme de les festes majors, continua el batec polític: el ressò del tsunami presidencial a Queralbs, la retirada de la moció de reprovaçió a l'alcalde de Campdevànol, i l'assaig de la V organitzat per l'ANC de Ripoll. Abunden les activitats lúdiques, com el 33è concurs de flors a Camprodon, una vetllada d'observació astronòmica a Matamala i l'execució del contrapàs llarg de Ripoll, 150 anys després. La música esdevé protagonista, amb la interpretació de la *Suite Iberia* a Camprodon, el concert de jazz contemporani del Rai Castells Quintet, la veu de Jordi Galán al Festival de Música i el pas de Txarango per Ribes.

Hi trobem bones noves: El Petit Avet no haurà de tancar les portes el curs vinent, l'hospital accedeix a la xarxa pública d'informació sanitària i es recullen diners per salvar el Casal Camprodoní. Però no manquen les queixes, com la que denuncia el dèficit de cobertura de telefonia mòbil a les zones rurals.

El parèntesi s'ha clos, i amb la tardor recuperem els reptes que necessita la comarca. Per a això, caldrà la participació de tothom, la perseverança davant dels obstacles i molta, molta imaginació.

LA SELVA

joan domènech

La premsa de can Déusiau de Santa Coloma de Farners

| Com una escultura moderna, apareix a la via pública, recuperada després d'uns anys d'estar guardada en els magatzems municipals, l'estructura de fusta d'una premsa de vi que, segons recents excavacions a l'indret on estava —on s'ha localitzat la pedra de lliura que anava collada sota del cargol—, ja existiria al segle XIV. Documentalment, se'n tenien referències des de la segona meitat del segle XVII. Una llinda d'una finestra de can Déusiau, on es trobava (casa que fou enderrocada el 1999), porta, a més, la data de 1635. Per això els colomencs l'han considerada un element emblemàtic que recorda els temps de la Guerra dels Segadors. De moment, restaurada per Marc Valls, sota la direcció del Servei de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya, es converteix en una autèntica i valuosa peça de museu a l'aire lliure que, amb el temps, potser caldrà cobrir amb alguna protecció.

>> *La Vall de Camprodon des del Coll d'Ares.*

Pintura i dibuix a Lloret | Aquest estiu s'han complert els 30 anys de l'inici de la Fira del Dibuix i la Fotografia, que va organitzar el Cercle Artístic Llorentenc, llavors presidit per l'artista Josep Millan. El certamen ha consistit, al llarg dels anys, a reunir un cap de setmana en el marc del passeig Verdaguer un bon nombre d'artistes que muntaven la seva parada i oferien les seves creacions artístiques a bon preu. Desgraciadament, han anat desapareixent, per llei de vida, alguns dels promotors, i la pintora M. Assumpció Comas, que n'ha estat l'ànima els darrers temps, ha preferit integrar la manifestació dins de les activitats culturals que fa el Club Marina Casinet, de la junta del qual ella també forma part. Enguany, la Fira ja ha coincidit amb el XIX Concurs de Pintura Ràpida d'aquesta darrera entitat, en el qual han estat guardonats els pintors Eulàlia Pallarés Ros, Ramon Pujolà Font, Josep Plaja López i Joan Pons Duran, amb sengles premis de 1.200, 800 i, els dos darrers, 600 euros cadascun, respectivament.

El cementiri de Vidreres | L'antic cementiri de Vidreres, situat a l'entrada del poble, si es ve de la part de Girona, no gaire lluny de la també antiga i emblemàtica indústria làctica de la Ram, avui Ato, té els dies comptats. L'Ajuntament ha anat promovent, d'acord amb les famílies propietàries de les diverses sepultures, el trasllat de les

>> Cartell del XIX Concurs de Pintura Ràpida de Lloret de Mar.

restes a la nova necròpolis, situada de l'altre costat. L'espai que ocupa l'antic cementiri serà convertit, segons diuen, en una zona de parc que contribuirà a embellir l'indret. El Departament de Salut de la Generalitat ha impedit fer les darreres exhumacions durant l'estiu, i les obres, doncs, s'han retardat. A primer cop d'ull, sobretot per als qui només

l'hem vist passant, el cementiri no té elements monumentals, i suposem que els responsables de Cultura i Patrimoni han vetllat pel tema. A vegades, la desaparició de determinats cementiris es lamenta quan ja s'ha produït, perquè no deixen de ser un exponent d'una època. A l'Escala van salvar-lo in extremis, i avui és visita obligada.

GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

Un jove que, de moment, es queda | Una secció com aquesta, dedicada a l'activitat de gironins fora de les seves comarques, es podria dedicar en exclusiva a la fuga de cervells joves. Però no és notícia que un gos mossegui un home, sinó que un home mossegui un gos. Per tant, serà notícia que un jove no marxi nord enllà, malgrat tenir-ne la temptació. Un químic de la Universitat de Girona, Zoel Codolà, ha estat reconegut com a millor estudiant de doctorat als Premis Europeus de Joves Químics (EYCA), en un congrés celebrat a Istanbul, segons informa la web de la UdG. La mateixa font es congratula que, del total de vuit finalistes, tres són membres de l'Institut de Química Computacional i Catàlisi (IQCC) de la uni-

versitat gironina: a més de Zoel Codolà, també optaven al guardó Marc Font i Marc Garcia Borràs.

M'agradaria que la revista *UdGent*, per exemple, entrevistés en Zoel i els seus companys per saber què els reté aquí, quins plans de futur tenen. Potser una beca de postgrau, potser les oportunitats de continuar la recerca a Catalunya, en una o altra universitat. Però arriba un punt que les beques s'acaben, i les universitats catalanes estan en hores baixes. Llegim que el Parc Científic i Tecnològic de la UdG té un futur incert en la seva viabilitat econòmica, com tants altres parcs de recerca universitaris catalans. D'aquí uns anys podríem tornar a buscar en Zoel. Tant de bo no l'haguem de trobar mitjançant el Facebook.